

Korrespondansekort

(innenlands porto 7 øre). Kr. 2.— pr. 100, fåes kun hos

Einar Myklebust

Munkegaten 21 Trondhjem

SKAKBLADET

udgivet af Dansk Skak Union, 16-sidet, udgaar hver Maaned. Abonnementpris 5 Kr. Årlig. Abonnement kan bestilles paa Posthusene eller ved Henvendelse til

SKAKBLADET
Eksp. Vesterbrog. 21, St., o. G.
København V.

Sjakk-Revyen 1925	kr. 2. 00	(tidl. kr. 6.—)
Norsk Sjakkblad 1932	" 3.50	
Do. 1933	" 2.—	
Do. 1934	" 2.—	
Do. 1935	" 2.00	

10 forskjellige hefter av Sjakk-Revyen og Norsk Sjakkblads eldre årganger 55 øre portofritt.

Norsk Skakblad 1906 og 1908, kjøpes av redaksjonen.

Et kryss her betyr at De ikke har betalt kontingenten for 1936. Vær så venlig å betale den omgående.

Die Schwalbe

er det eneste blad i verden som bringer alle turneringsutskrivninger og -avgjørelser for problemer og sluttspill, som beretter fortløpende om all verdens problemnytt, problemlitteratur, problemartikler og problemforbund.

Redaktør: Dr. Ed. Birgfeld. Pris: 10 RM pr. år. Bestilles hos **K. F. LAIB, Widrinnen (Ostpr.)**, Post Lossainen über Rössel, Tyskland.

EINAR MYKLEBUSTS BOKTRYKKERI TRONDHJEM 1936

NORSK SJAKKBLAD

ORGAN FOR NORSK SJAKKFORBUND

HEFTE

4-5

APRIL-MAI

1 9 3 6

Schackförlaget

(Gust. Nyholm)

Norrtullsgat. 25

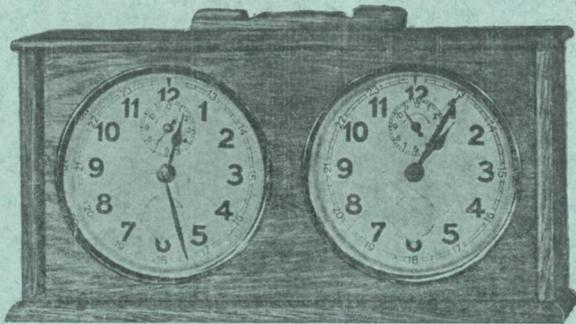
STOCKHOLM

SJAKKURET
som har slått igjen-
nem! Kr. 16.— utført
i lys ek. Horizontal
igangsetning, som
anstrenger uret
minst.

*De beste lovord fra
svenske klubber.*

PARTI-SJEMAER
med klubbens navn
kr. 8.50 for 1000 eks.

Trykkes den 15. sept. og 15. jan. hvert år. Bestillinger bes venligst inn-
sendt i god tid. Prisene er netto — Det kommer frakt eller porto til.

Wiener Schachzeitung

Det ledende verdens-sjakkorgan.
Under medvirken av de mest an-
sette sjakk mestere.

Pris årlig 20 Schilling.

Prøvenummer fåes hos Ver-
lag den Wiener Schachzeitung,
Wien IV, Schäffergasse 13 a

„Schackspelaren“

Utgiven av Gunnar Andersson

12 heften à 16 sidor pr. år

Abonnementspris:

Helt år kr. 3.75

Halvt år kr. 2.00

Adr.:

„Schackspelaren“
Box 58 Vallvik (Sverige)

**Alle medlemmer av Norsk Sjakkforbund bør
bære forbundets vakre merke.**

**Dette fåes kjøpt hos presidenten, direktør Olaf
Smedal, Storebrand, Oslo, til en pris av kr. 2.50,
fritt tilsendt.**

NORSK SJAKKBLAD

ORGAN FOR NORSK SJAKKFORBUND
Redaksjon: O. Oversand, E. Myklebust
15. årgang April—Mai 1936 4.—5. hefte

Norsk Sjakkforbunds 21. kongress med turnering.

Norsk Sjakkforbunds 21. kongress holdes i Oslo med Sjakkklub-
ben av 1911 som arrangør.

Turneringen finner sted i Militære Samfund, Myntgaten 1, Oslo,
fra 25. juli til 2. august 1936.

Kongressmøtet avholdes lørdag den 25. juli kl. 18 (6). Til behand-
ling foreligger: 1) Årsberetning for Norsk Sjakkforbund 1935/1936,
2) Regnskap for Norsk Sjakkforbund 1935/1936, 3) Beretning om
Norsk Sjakkforbunds fond, 4) Forbundets samarbeide med kretsene.
Norges mesterskap for klubbene, 5) Forbundets deltagelse i landstur-
nering i München, 6) Valg av styre, 7) Beslutning om neste års
kongress og turnering, 8) Eventuelt.

Turneringen.

- 1) Mesterklassen. 10 deltagere. Berettiget til å delta er spil-
lere som tidligere har deltatt i mesterklassen og der vunnet premie,
samt de spillere som har vunnet 1. premie i 1. klasse. Blir reduks-
sjon av spillerne antall nødvendig, foretar styre denne, dog således
at man såvidt mulig ikke utelukker en spiller, som er anmeldt som
eneste deltager i mesterklassen fra en klubb. Turneringsavgift kr. 10.—.
- 2) 1. klasse. 16 deltagere, fordelt i 2 grupper à 8 deltagere.
Turneringsavgift kr. 7.50.
- 3) 2. klasse. Man fordeler spillerne mest mulig i grupper à 8
spillere. Turneringsavgift kr. 5.—.

Almindelige bestemmelser.

- 1) Norsk Sjakkforbunds turneringsreglement er gjeldende. Betenk-
ningstiden skal være 45 trekk i de første 2¹/₂ time, og senere 18 trekk
i timen.
- 2) Som turneringsleder fungerer Norsk Sjakkforbunds president eller
den han dertil måtte bemyndige.
- 3) Spilletid er: Alle hverdage kl. 16—21 og kl. 22—24. Om søn-
dagen den 26. juli spilles kl. 10—15 og kl. 17¹/₂—22¹/₂.
- 4) Mulige hengepartier avvikles om formiddagen.
- 5) Mulige forandringer i spilletid bekjentgjøres ved opslag i lokalet.
- 6) Valg av turneringskomité skjer før første rundes begynnelse.
- 7) Anmeldelse om deltagelse i turneringen skjer gjennom de respek-
tive klubber og innsendes til Sjakkklubben av 1911 v/ herr grosse-

rer Ellef T. Ødegaard, Tollbodgaten 4, Oslo, Telefon 14 205, innen 1. juli 1936. Klubbene fører spillerne op i den orden hvori de ønskes medtatt av hensyn til op- og nedrykning. Der gis meddelelse om spilleren er villig til å delta i en lavere klasse.

8) Startkontingenten må innsendes samtidig med anmeldelsen.

9) Anmeldte spillere som er forhindret fra å delta, må snarest mulig sende underretning herom.

10) Som en ny ordning foreslår styret at der hver dag blir trukket lodd om hvilken runde som skal spilles, således at deltagerne ikke på forhånd vet hvilken motstander de skal møte.

11) Klubber som ikke har betalt skyldig kontingent har ikke adgang til å avgi stemme på årsmøtet eller sende deltagerne til landsturneringen.

Styret for Norsk Sjakkforbund.

Da årets landsturnering er henlagt til Oslo, har vi herved den fornøielse å innby til Norsk Sjakkforbunds 21. kongress.

Turneringen blir arrangert i Militære Samfund, Myntgaten 1, Oslo.

Vi vil i enhver henseende gjøre vårt beste for at turneringen skal bli så vellykket som mulig, og vi håper at våre anstrengelser hermed vil lykkes, så at deltagerne vil få glede og utbytte av sitt opphold i Oslo.

Innkvarteringen vil bli besørget for dem som måtte ønske det. Anmodning herom må være oss ihende senest 1. juli. Værelse pris ca. kr. 3.—.

Vel møtt.

Sjakkklubben av 1911
Ellef T. Ødegaard
formann.

Denne gang tillater vi oss å gjengi en artikkel fra det utmerkede romenske sjakktidsskrift „Revista Romana de Sah“.

Engelsk parti, fir-springer-systemet. Av Dr. Ioan Balogh.

Åpningen 1. e4 e5, 2. Sf3 Sc6, 3. c3 er i sjakkbøkene gjerne blitt kalt „engelsk parti“, fordi den med forkjærlighet blev brukt av den engelske mester Staunton i den første internasjonale mesterturnering i London 1851 (hvor tyskeren Anderssen vant første premie). Denne åpning er tidligere blitt analysert av Ponziani i 1782. Derfor har den nu i stedet fått betegnelsen „partie Ponziani“ i FIDEs nomenklatur. Her vil betegnelsen bli brukt om det gamle forsvar 1. c2-c4, som man også populært kan kalle „Bremenforsvaret“, da det er innført i moderne mesterpraksis av mester Carls fra Bremen, eller „siciliansk angrep“ (Kmoeh). I praksis forstår vi med betegnelsen „engelsk parti“ åpningen 1. c2-c4. Tartakower nevner trekket i „Das neuromantische Schach“ som det sterkeste der overhodet fins.

Benevnelsen har den beholdt siden turneringen i London 1851, hvor den engelske mesterpleiade Staunton, Wyvill og Williams (vinnerne

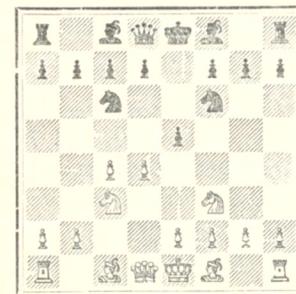
av 2., 3. og 4. premie) spilte den svært mange ganger. (Av turneringens 85 partier begynte ikke ferre enn 20 med 1. c4. O.s anm.).

Naturligvis har denne åpning vært kjent meget tidligere. På 1. c2-c4 anbefaler Carrera i 1617 svaret 1. — e7-e5 som det sterkeste. (Med ikke mere kjennskap til den enn vi har idag, ser vi altså at den er over 300 år gammel). Da åpningen således er av gammel dato, blir den også kalt „gammel-engelsk“, hvad der vilde være det mest presise.

Skjønt det således kan sies at åpningen er gammel, er det først i de siste tider at teorien har beskjefteget sig med den, eller mere presis efter at den nyromantiske skole hadde gjort sitt inntog og fastslått dens suckes (Réti, Margate 1923), da trekkets skjulte krefter like godt tilpasset sig den posisjonelle stil som før den klassiske skole.

For å tydeliggjøre denne kraft benytter vi oss av et markant eksempel på at 1. c2-c4 som en mine sprenger svarts d-bonde om den prøver å gå aggressivt tilverks. Det er ikke bare som trekk, men som åpning at det gjør det mulig å blottlegge krefter som eksempelvis i partiet Takacs-Havasi, Budapest 1926: 1. c4 Sf6, 2. Sf3 d5, 3. cd S+d5, 4. d4 Lf5, 5. Db3! Sc6, 6. Sbd2! Sb6, 7. e4 Sg6, 8. d5 Sb8, 9. a4 med hurtig vinst for hvit. I følge denne dynamikk skiller engelsk parti av idag sig fra Staunton og hans samtidiges spill som jernbanen fra diligencen.

Fir-springer-varianten, som skal beskjefte oss i nærværende artikkel, fremkommer efter trekkene 1. c4 e5, 2. Sc3 Sf6, 3. Sf3 Sc6, og blev første gang spilt i partiet Rubinstein-E. Cohn, Pistyan 1912, med fortsettelsen 4. e3 Le7, 5. d4 ed, 6. S+d4 0-0, 7. Le2. Rubinsteins stil er basert på den klassiske skoles posisjonelle stil; følgelig er det ganske naturlig at spillet også i dette parti er bygget op på posisjonell basis. Siden er 4. e3 blitt erstattet med det sterkere trekk 4. d2-d4!, som passer bedre til en ändrik åpning.

Stillingen på hosføiede diagram er utgangspunktet for de teoretiske analyser. Svaret 4. — e4 har ikke vært betraktet som godt på grunn av 5. Sg5 De7, 6. d5 Se5, 7. e3! (7. Dd4 c5) h6, 8. Sg+e4 S+e4, 9. S+e4 S+e4, 10. Sc3!, hvorefter den posisjonelle fordel for hvit er indiskutabel. Derfor blir det svart 4. d4 ed, 5. S+d4 Lb4, 6. S+c6 bc, 7. g3. Dette er den prinsipale variant, som H. Müller beskjefteget sig med i sin monografi. Hvit hindrer i lang tid fremstøtet d7-d5.

For analyseringen er opstukket *det mål* å undgå denne variant og å finne en variant som gir svart et mere bekvemt spill, tilstrekkelig for å utjevne spillet. Resultatet er følgende. I. N. Sudnitzky, en russisk amatør (1929), har funnet at svart allikevel kan spille 4. — e4, fordi derpå følger 5. Sg5 h6!, 6. Sg+e4 S+e4, 7. S+e4 Dh4, 8. Dd3 d5, 9. cd Sb4, 10. Dc1 (10. Db5+ Kd8! etc.) Lf5, 11. Sd6+ cd!, 12. D+f5 g6, 13. Db1 Tc8 med vinst for svart. Men så kommer Dr. Tartakower og foreslår i stedet for 8. Dd3 trekket

8. Sc3! etterfulgt av D+d4, 9. e3! (9. D+d4 S+d4, 10. Kd1 d6 med likt spill, Mayrhofer-Becker, Linz 1934) D+d1+ 10. K+d1 og bekrefter at hvit er i minimal, men avgjort overlegenhet i følge trykket mot punktet d5, og så fortsettes med 10. — g6, 11. Sd5 Kd8, 12. Ld2 Lg7, 13. Kc2! d6, 14. Lc3 L+c3, 15. K+c3 Le6, 16. Td1 osv. (Kagan side 322, 1930). Men etter min mening kan svart forsvare sig bedre ved 10. — b6! i stedet for 10. — g6.

Men dersom hvit i sitt forsøk på å hevde sin fordel prøver den gamle variant:

II. 4. — e4, 5. Se5 Lb4, 6. Lg5 h6, 7. L+f6 D+f6, 8. S+c6 e3!, 9. fe dc, 10. Db3 Dh4+, 11. Kd2 c5, 12. g3 Dg5! som i partiet Bigelow—Dr. Aljehin, Bradley Beach 1929, viser den sig fordelaktig for svart.

III. Heller ikke det innsjaltede trekk 4. — e4, 5. Sg5 h6, 6. d5 — —, rekommandert av H. Müller i Wiener Schachzeitung, viser sig å være godt på grunn av 6. d5 hg, 7. dc Lc5!, Kostic-Opocensky, Olympiaden i Prag 1931.

Og så til slutt står det bare et springer-trekk tilbake:

IV. 4. — e4, 5. Sd2, hvorpå prof. Becker anbefaler 5. — Lb4. Om der i stedet blir svart 5. — e3?!, 6. fe d5, 7. cd S+d5, 8. e4!, fører dette til fordel for hvit, som det viser sig i et parti Pikler-Rohacek, Budapest 1934.

I et korrespondanseparti, ufullført på grunn av Takacs' død, fulgte 4. — e4, 5. Sd2 S+d4, 6. S+e4 Se6, 7. g3 S+e4, 8. S+e4 Le7, 9. Lg2 0—0, 10. 0—0 i hvits favør. Siden er 6. — S+e4! blitt foreslått som bedre, hvorefter følger 7. D+d4 (7. S+e4 Se6 med likt spill) S+c3, 8. D+c3 (bc Le7!) d6, 9. g3 Ld7, 10. Lg2 Lc6 med omtrent likt spill.

I et match-parti Botvinnik—Flohr (1934) er fortsettelsen slik: 4. — e4, 5. Sd2 S+d4, 6. Sd+e4 Se6, 7. g3 S+e4, 8. S+e4 Lb4+, 9. Ld2 L+d2, 10. D+d2 0—0, 11. Lg2 d6, 12. 0—0 Ld7, 13. Sc3! Lc6, 14. Sd5 a5!, 15. e4 Sc5.

Således er etter 4. — e4 i fir-springer-systemet i engelsk parti de varianter som står svart til rådighet, ikke tilstrekkelige.

V. Endelig viser det sig at den prinsipale variant 4. — ed, 5. S+d4 Lb4, 6. S+c6 er gunstig for svart dersom der i stedet for 6. — bc? spilles 6. — L+c3!, 7. bc dc!, 8. Dd4 0—0, 9. Lg5 De7, 10. Lf6 gf!, 11. e3 Td8, som det blev spilt i partiet Golombek—Flohr, Hastings 1936.

Det er altså fastslått at teoretikerne nu har den oppgave å undersøke nye varianter for (etter 4. d4 ed, 5. S+d4 Lb4) å erstatte trekket 6. S+c6 med et annet.

I et parti Pikler—Gruber, Budapest 1931, blev det her spilt 6. Sc2 Le7 etc. Men det ser ut som man kommer til bedre resultat med 6. Lg5, som blev første gang spilt i et parti Dr. Aljehin—Yates, Semmering 1926, hvor det fortsattes med 6. — 0—0, 7. Tc1! til fordel for hvit. I partiet Kostic—Dr. Krause, Olympiaden i London 1927, spiltes deris mot 6. — h6, 7. Lh4 L+c3+, 8. bc Se5, 9. e3 d6, 10. Le2 0—0 11. 0—0 De7, 12. f3! og hvit står også her bedre.

For den fortreffelige Dr. Tartakower har der i hans bok „Das neu-

romantische Schach“ på side 125 innsneket sig en morsom trykkfeil. Der heter det i anmerkningene til 6. — Se4?, 7. L+d8 S+c3, 8. S+c6 dc at svart taper ved 9. Dd3. Det vil lett sees at svart i dette tilfelle vinner ved 9. Se4+! Naturligvis er 9. Dd3?? bare en trykkfeil for 9. Db3! med faktisk fordel.

Og så viser det sig kanskje til slutt at man må være tilfreds med hele det teoretiske materiale slik som Carrera i 1617 kjente det, med undtagelse av at et par trekk-par (det 2. og 3.) erstattes med rent posisjonelle springer-trekk.

Som appendiks til Baloghs artikkel lar vi her følge, foruten Flohrs parti fra Hastings, også et parti som viser hvordan «engelsk» i sin tid blev behandlet her til lands.

16. Engelsk parti.

Spilt pr. korrespondanse 1881.

S. A. Solberg, Drammen. C. A. Knoff, Trondhjem.

1. c4 e6, 2. Sc3 f5, 3. e4 fe, 4. S+e4 Sf6, 5. Sg3 c5, 6. Sf3 Sc6, 7. b3 d5, 8. cd ed, 9. d4 cd, 10. Le2 Db6, 11. 0—0 Le7, 12. Lb2 0—0, 13. S+d4 Lc5, 14. Sdf5! Le6, 15. Lf3 Tad8, 16. De2 Sb8, 17. S+g7! K+g7, 18. Sh5+ Kg6, 19. Sf4+ Kf7, 20. L+f6 K+f6, 21. Tae1 Td6, 22. De5+ Ke7, 23. Dg7+ Tf7, 24. T+e6+! T+e6, 25. S+d5+ Ke8, 26. Lh5 og hvit vinner.

17. Engelsk parti.

fir-springer-systemet.

Spilt i Hastings 1936.

H. Golombek. S. Flohr.

1. c4 e5.

Dersom svart vil undvike engelsk fir-springer-spill eller engelsk åpning overhodet, så egner sig hertil 1. — Sf6 etterfulgt av g6 (konge-indisk) eller 1. — e6 etterfulgt av d5, hvad der fører til D-gambit, derimot ikke 1. — Sf6 etterfulgt av e6, da hvit da med 2. Sc3 og 3. e4 kan påtvinge motstander sin vilje. Vi vil se litt på den hoved-variant som da opstår etter 3. — d5:

a) 4. e5 d4, 5. ef dc, 6. bc! D+f6 med videre forløp i Wiener Schach-Zeitung s. 98 1933.

b) 4. cd synes å være ennu sterkere, ifølge en variant som den kjente amatør og korrespondansespiller Hans Haberditz-

Wien utarbeidet allerede 1933: 4. — ed, 5. e5 d4? (i begynnelsen visste man her intet bedre), 6. ef dc, 7. De2+! Le6, 8. dc D+f6, 9. Db5+! Sd7, 10. Sf3 Tb8 11. Lg5 Df5, 12. D+f5 L+f5, 13. Sd4 Lg6, 14. Sb5 Ld6, 15. 0—0—0 med tydelig fordel for hvit.

Men så blev her funnet det smukke B-offer 5. — Se4!, 6. S+e4 de, 7. Da4+ Sc6, 8. D+e4 Dd4!, som gir svart et fortrinlig spill.

2. Sc3 Sc6, 3. Sf3 Sf6, 4. d4 ed, 5. S×d4 Lb4!, 6. S×c6 L×c3+!

Dette bytte har engang Dr. Tartakower erklært som utilfredsstillende; i et korrespondanseparti Bubnow—Siess og Haberditz blev efter hvad jeg vet, allerførst det motsatte bevist. W. S. s. 201 1928.

7. bc dc.

En overraskelse og en nyhet.

8. Dd4?

Under hensyntagen til Flohrs meget berømte sluttspillkunst var han redd for i formen å bytte D, og derved å få den svakere D-fløi, men L-parret hadde vært en tilstrekkelig erstatning.

Riktig var altså D+d8+ (og så vel f3 etterfulgt av e4).

8. — De7!, 9. Lg5 0—0!, 10. L×f6 gf!

Den gjensidige B-fordeling kan nok la sig se, — men det er ikke den det kommer an på her.

Svart er i en åpen stilling to trekk forut i utvikling:

11. e3.

For å fullende opmarsjen. — Ganske vist blir nu den hvite D avskåret fra forsvaret.

11. — Tfd8!, 12. Df4 Da3!

Fem kraft-trekk, og hvit er ganske for-tapt.

13. D×f6 Td6, 14. De5 Db2!

Kombinasjonens topp-punkt. Hvit har

nu et par uskadelige sjakker, og kan ikke undfly ødeleggelsens vederstyggelighet ved Dd2 matt eller D+a1†; for 15. Td1 T+d1†, 16. K+d1 Lg4†, 17. f3 Td8† er det samme.

15. De8† Kg7, 16. De5† Kf8, 17. Dh8† Ke7, 18. Opgitt.

På 18. De5† beskytter svart sig med Le6,

Kloden rundt.

England.

I tiden 15.—24. april spiltes den årlige turnering i Margate, den 3. i rekken. Fire utlendinger var innbudt, og de strøk med alle 4 premier. Blandt dem var svenskene Ståhlberg og E. Lundin. Resultatet blev: 1. S. Flohr 7½, 2) Capablanca 7, 3) Ståhlberg 5½, 4) E. Lundin 5, P. Millner-Barry 4½, E. G. Sergeant 3, Sir Thomas 3, B. Reylli 1½. — Reilly er for så vidt utlending, som han er fra Irland. Foruten mesterklassen var det andre grupper, så turneringene tilsammen tallet 136 spillere fra 12 forskjellige nasjoner.

18. Zukertort-Réti-parti.

Spilt i 7. runde den 22. april.

Flohr. Milner-Barry.

1. Sf3 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sc3 d5, 4. d4.

Så er man altså igjen kommet inn i god gammel D-gambit. Svart kan nu som bekjent trekke 4. — c5 og dermed gjøre forsøk på å dra nytte av den trekkfølge som hvit har valgt (utvikling av begge S istedet for først å trekke D-S og så D-L). Om dette forsøk er takknemlig, får stå hen. Foreløbig foreligger der få erfaringer om denne variant. Etter 4 — c5, 5. cd S+d5, 6. e4 S+c3, 7. bc cd 8. cd Lb4†, 9. Ld2 L+d2†, 10. D+d2 0—0 er det hvite centrum farlig, og kan bli grunnlag for et senere innsettende K-angrep. På den annen side får bak-hånden besatt c-linjen, og kommer der på til m spill på D-fløien. Utsiktene er vanskelig å bedømme, for stillingen er åpen og ikke skikket for vidtrekkende planer. Et godt innblikk i mulighetene på begge sider gir partiet Lilienthal-Flohr fra turneringen i Moskva 1935.

4. — Sbd7, 5. Lf4.

For å gå av veien for de almindelige varianter.

5. — dc.

18. Dg5† f6, 19. Dg7† Lf7 eller 18. — Ke8, 19. Dg8† Kd7.

Et av de sjeldne overbevisende eksempler fra moderne mesterpraksis på hvorledes mangelfull utvikling hevner sig.

Anm. av E. Eliskases i Wiener Schach-Zeitung.

Et godt svar, for med hensyn til den hvite D-Ls stilling vil nu eller senere en av de svarte S virkningsfullt komme til d5.

6. e3.

Ikke 6. e4 p. gr. a. 6. — Lb4, og svart hevder gambit-B.

6. — Sd5.

Svart kan her på to måter skaffe sig L-parret, nemlig ved 6. — Sb6, — hvad der etter 7. L+c4 S+c4, 8. Da4† fører til avbytning av den hvite K-L, — eller ved teksttrekket med efterfølgende bytte av D-L. Svart velger av disse to muligheter den svakeste. Som partiene Aljechin—H. Wolf, Wien 1922, og Aljechin—Spielmann, Karlsbad 1923, lærer, er den førstnevnte mulighet (6. — Sb6 osv.) endog utsiktsrik for svart.

7. Lxc4 Sxf4, 8. ef.

En i det vesentlige velbekjent, i D-gambit hyppig nok forekommende stilling: Svart har liten glede av sitt L-par, for disse står så å si bare på papiret. D-L er her nemlig ennå mer vanskelig å få i spill enn i andre varianter av D-gambit. Hvit derimot har et prektig utviklet spill med trykk på de svarte felter (hvormed motstanderen blir hindret i å befri sig) og fortreffelige angrepsmuligheter mot de hvite felter på den fiendtlige K-fløi (e6, f7, h7 og senere g6). Det er ikke rart at partier anlagt på denne måte, næsten uten undtagelse ender med hvits seir.

8. — Le7, 9. 0—0 0—0, 19. De2 Sb6, 11. Lb3 Lf6.

For å forberede Sd5. Straks gikk dette trekk ikke an, for efter to gangers avslag på d5 henger L på e7, så at hvit vinner en B.

12. Se4 Sd5.

11. — L+d4 gikk naturligvis ikke p. gr. a. 12. Td1; dekket da svart L med c5, så blir den dekkende B ganske enkelt tatt. 13. g3 b6, 14. Tac1 Lb7, 15. Se5 Lxe5.

Hvit truet med Tfd1 etterfulgt av Sc6 med beleiring av c-linjen. Denne fare blir vel undertrykt ved teksttrekket, men i stedet rykker K-angrepet nærmere.

16. de.

Meget godt spilt! Den B-stilling som nu er nådd, er fortrinlig egnet til å understøtte et officersangrep på K-fløien. Dessuten kommer også d-linjen hvit til gode, videre den omstendighet at svart med hensyn til punktet d6 ikke uten videre kan spille c7-c5.

16. — De7, 17. a3 Tfd8, 18. Lc2.

Dette er i høiere forstand allerede avgjørelsen: Hvit tvinger (event. ved Sg5) frem en løsning av den fiendtlige K-stilling, og derpå blir enten diagonalen b1-h7 skjebnesvanger, eller svekkelsen av de svarte felter (især f6).

18. — g6, 19. Lb3!

L har nu på c2 intet mere å søke; den går tilbake for i det rette øieblikk å rydde Sd5 av veien.

19. — Kg7, 20. Tfe1 h5.

En ny, temmelig umotivert svekkelse, som snart gir sig ubehagelig til kjenne.

21. Sf6!

En overraskende vending. På 21. — S+f6, 22. ef† D+f6 (K+f6?), 23. De5 matt) følger 23. T+c7 Ld5, 24. La4 (ikke 24. L+d5 p. gr. a. ed, og denne fri-B blir meget sterk), og avgjørelsen må falle på c-linjen.

21. — Tac8, 22. Lxd5.

I det riktige øieblikk. For tidlig måtte dette bytte ikke komme, fordi svart ellers ved ed vilde få en farlig B-overvekt på D-fløien. Men nu vilde ed rask tape, for hvit svarer 23. f5! med truselen 24. S+h5† (gh, 25. f6†) og mot det fins det intet fornuftig svar mere.

22. — Lxd5, 23. De3! c6, 24. f5!

Det har truet, men var ikke til hindre.

24. — ef.

Naturligvis tvungent. Det truet bl. a. med 25. S+d5 med officersvinst.

25. Dg5 Tc7.

Det truet D-vinst, nemlig 26. S+h5† Kf8, 27. Dh6† Ke8, 28. Sf6†. På 25. — Th8 følger 26. S+h5 Kf8, 27. Sf6(Th5?), 28. Df4 og vinner).

26. Sxh5† Kh7, 27. Sf6† Kg7, 28. h4 Lf3, 29. Te3 Td1†, 30. T+d1 Lxd1, 31. h5 Td7.

Taper kvalitet. Stillingen var ganske vist

allerede håpløs.

32. hg fg, 33. Dh4.

Truer matt i to trekk, dessuten er D nu dekket, så at svart T ikke kan undgå sin skjebne.

33. — Lh5, 34. Sxd7 Dxd7, 33. Df6† Kh6, 26. Df8† Kg5, 37. f4† Kg4, 38. Dd6. Svart gav op.

Anm. av Dr. M. Euwe i „Schach-Echo“.

19. Engelsk parti, Bremen-systemet.

Spilt i 1. runde den 15. april.

Capablanca. Milner-Barry.

1. c4 e5.

Det beste forsvar torde vel c7-c5 være. Da har svart bare å passe på at hvit ikke ved trekkstilling kommer til Maroczy-opbygningen i siciliansk parti. Med tekstfortsettelsen spiller hvit „siciliansk i forhånd“, altså med et tempo mere.

2. Sc3 Sc6.

En annen mulighet var 2. — Sf6, 3. g3 d6, men også denne variant byr svart vanskeligheter, hovedsakelig p. gr. a. hvits mertempo.

3. g3 g7, 4. Lg2 Lg7, 5. d3 Sge7, 6. h4.

Aljechin spilte her også en gang f2-f4. Teksttrekket er for det først neppe mere enn en demonstrasjon, for svart kan med

6. — h6

opfange fremstøtet. 7. h5 g5! vilde nu ikke være ugunstig for svart.

7. Ld2.

Capablanca forbereder dermed et fremstøt på den annen fløi. Svart har ikke noe ordentlig motspill; han må under alle omstendigheter forsøke å komme til trekket d5.

7. — d6, 8. Tb1 0—0, 9. b4 Sd4, 10. e3 Se6, 11. Se2 c6, 12. Db3 Ld7.

Svart forholder sig også videre hen passiv. Han bringer tårnene til b og c8, hvor de blir helt virkningsløse. Langt bedre utsikter bød her 12. — Sc7 etterfulgt av 13. — Le6, for endelig å komme til d6-d5.

13. 0—0 Dc7, 14. Tfc1 Tfc8, 15.

a4 Tab8, 16. Da3 Lf8, 17. Se4 f5.
På 17. — Kg7 kunde følgende smukke vari-
ant fremkomme: 18. Lc3! f5?, 19. S+d6!
D+d6, 20. f4 osv.
18. Sf6† Kf7, 19. S+d7 D+d7,
20. Lc3 Lg7, 21. Db2 Dc7, 22.
d4 Sf8.

Her blir anbefalt g6-g5, men da kommer
alle motaksjoner for sent. Hvit kan på
22. — g5 sterkt svare 23. d5! eventuelt
etterfulgt av 24. f4.

23. de L+e5, 24. Sd4 Sd7, 25.
e4 LXd4.

Dermed forsvinner den siste fasthet i
svarts stilling. Men hvit truet med alle-
hånde, således f. eks. h4-h5 eller f2-f4.
Spilles i stedet f5-f4, så er Lh3 meget
sterkt.

26. L+d4 Se5, 27. Dd2.

Sterkt var også c4-c5, for Sd3 strander
da på Db3†.

27. — fe, 28. Lxe4 Sf5, 29. Lal
Tg8, 30. h5.

Først nu gir det 6. trekk valutta.

30. — Tbt8, 31. c5 d5, 32. LXd5†!
Naturligvis! Resten er ikke noe å snak-
ke om.

32. — cd, 33. DXd5† Kf6, 34.
f4 Dc6, 35. Lxe5† Ke7, 36. Ld6†
Opgitt.

Anm. efter „Deutsche Schachblätter“.

Belgia.

Fra Margate drog svenskene til tur-
neringen i Ostende 26. april—6. mai,
hvor Lundin ganske overlegent besat-
te 1. plass i den 10 mann store
mestergruppe.

Resultatet blev: 1) E. Lundin 7½.
2) H. Grob (Sveits) 6. 3—4) S. Lan-
dau (Nederland) og Ståhlberg hver
5. B. Dynér (Belgia) og dr. Rey Ardid
(Spania) hver 4½, V. Soultanbeieff og
Sir Thomas hver 4, B. Reilly 3½ og
R. Domenech (Spania) 1.

Estland.

Joh. Lorup-turneringen i Reval 13.
mars—20. april, treningsturnering for
Münchenerlaget, blev vunnet av Paul
Keres med 9 av 10. 2) I. Türn 8½.
3—4) L. Laurentius og R. Prunn
hver 6.

Finland. 26. des.—9. jan. holdt Finlands
sjakkforbund i Helsinki sin 10. nasjonal-
turnering. Premievinnere blev: Th. Gaufr-

fin 9, II. T. J. Vilén 8½, III. O. Kaila
7½, IV.—V. E. Johansson og R. Niemi
hver 7. Derefter fulgte Ojanen 6½, Brei-
der 5, Nyholm 5, Candolin 3½, Syvä-
nen 3½, Pulkkinen 2 og Nyborg 1½.
Gaufrin blev dermed Finlands 10.
sjakkmester.

19. Centrums-parti.

Spilt i 7. runde 2. jan.

Osmå Kaila. Harry Syvänen.

1. e4 e5, 2. d4 ed, 3. D+d4 Sc6,
4. De3 Sf6, 5. c4 Lb4†, 6. Ld2
De7, 7. Sc3 L+c3, 8. L+c3
D+e4, 9. D+e4 S+e4, 10. L+g7
Tg8, 11. Lh6 Sb4, 12. Td1 S+a2,
13. Ld3 Sf6, 14. Ld2 c5, 15. Lb1
Sb4, 16. Lc3 Sh5, 17. g3 h6, 18.
Td6 b6, 19. Le4 Tb8, 20. T+h6
og svart gav op.

Island. Den 14. des. ifjor avgikk en av
Islands beste sjakkspillere, nemlig Nord-
landets sjakkmester, Sveinn Thorvaldsson
fra Saudharkrøkur. Thorvaldsson var født
12. sept. 1910. Han deltok knapt 17 år
gammel for første gang i landsturnerin-
gen i Akureyri 1927 i den kombinerte
1. og mesterklasse og fikk 5½ point av
10 mulige. I denæ deltok de to mestre
Eggert Gilfer og Stefan Olafsson. Sveinn
spilte remis med Gilfer og vant på Olafs-
son. Den avdøde får sine landsmenns
beste lovord både som sjakkspiller og
menneske.

20. Zukerkort-Réti-parti.

Spilt på landsturneringen i Akureyri
1927.

Sveinn Thorvaldsson. Stefan Olafsson.

1. Sf3 d5, 2. d4 Sf6, 3. e3 c6, 4.
c4 e6, 5. Sbd2 Lc7, 6. Ld3 0—0,
7. Dc2 Sbd7, 8. b3 Te8, 9. Sg5
Sf8, 10. h4! g6, 11. h5! Sxh5 12.
Sxh7!! f5, 13. Sxf8 Txf8, 14. g4
Sg7, 15. gf ef, 16. Lb2 Kf7, 17.
0—0—0 Th8, 18. Thg1 Le6, 19.
Tg2 b5, 20. c5 Dc7, 21. Tdg1
Th6, 22. f3! Tg8, 23. e4 a6, 24.
Kb1 Dc8, 25. Lcl Sh5, 26. ef
Ld7!, 27. fg† Kg7, 28. Sf1 Th6-
h8, 29. Lg5 Lxg5, 30. Txg5
Sf4, 31. Lf5 Se6, 32. De2! Te8,

33. De5† Kg8, 34. g7 Th6, 35.
Lg6 Sxg5, 36. L+e8 Lf5†, 37.
Kb2 Te6, 38. Dh2! Sh3, 39. Lf7†
K+f7, 40. g8D† D+g8, 41. Dc7†
Te7, 42. D+e7† K+e7, 43. T+g8
Sf4, 44. Ta8 Se2, 45. T+a6 Ld7,
46. a4 S+d4, 47. a5! Lc3, 48.
Tb6 Kd8, 49. a6 Kc7, 50. a7 Lb7,
51. f4 Se6, 52. Ta6 La8, 53. f5
S+c5, 54. f6, Sd7, 55. f7 Kd6,
56. Tb6. Svart gir op.

Sverige.

Sveriges Schackförbunds 20. kon-
gress og turnering holdes i Borås 21.
—28. juni.

Årets Göteborg-mesterskap blev vun-
net av Erik Jonsson med 11½ av 12. 2)
Olov Kinnmark 10½. 3) Henric Carls-
son 9. 4) Ernst Larsson 7½. 5) H. Alex-
anderson og Klas Henriksson hver 6.

Svensk sjakkforbund har nedsatt en
9-manns-komité for å forberede olym-
piaden, som skal holdes i Stockholm 31.
juli—15. august 1937. Samtidig skal spil-
les verdensmesterskap i sjakk for da-
mer, og det svenske sjakkforbunds kon-
gress med turnering skal holdes i for-
bindelse med olympiaden.

Rusland. Den 14. mai begynte den 3.
intern. Moskva—turnering. Med 9. runde
24/5 avsluttedes 1. omgang, og 27/5 be-
gynte ny omgang. Efter 10. runde var
stillingen: Capablanca 7½, Botvinnik 6,
Ragosin, Dr. Lasker og Flobr 5, Kan,
Lilienthal og Løvenfj 4½, Riumin og
Eliskases 4.

Olympiaden. Foruten de nedennevnte
land er der videre meldt lag fra Brasil
og Estland.

Tyskland.

Til sjakk-olympiaden som turnerin-
gen i München nu offisielt kalles, har
ytterligere meldt sig lag fra Østerrike,
Frankrike, Latvia, Portugal, Norge, Lit-
auen og Finland, ialt 13 nasjoner
meldt pr. 15. mai. Fristen utløper 1.
juni. De østerrikske spillere synes å ha
liten lyst til reisen, de sveitsiske har
tross avbud megen lyst, så der blir det

Norsk Sjakkblass korrespondanseturn. 1936—1937.

Der blev dannet 3 grupper, to i 1. kl.
og 1 i 2. kl. Navnene kommer næste

kanskje et bytte. 3 andre land hadde
samme tidspunkt stillet deltagelse i ut-
sikt.

Sig. Heiestad uttaler at ca. 1500 tyske
sjakkspillere, hvoriblandt dr. Lasker,
lever i landflyktighet, og videre at alle
de tyske sjakk-klubber er opløst. Alt
dette er selvfølgelig tøv. Dr. Lasker er
ikke landflyktig. Som sjakk-profesjonist
opholder han sig der hvor han finner
de beste levevilkår. For så vidt er hans
livsvei en eneste stor «landflyktighet»,
men helt frivillig. Når han nu bor i
Moskva, skyldes dette at han av Viden-
skapsakademiet der er blitt tilbudt fritt
ophold for ubekymret å kunne pleie
sine videnskapelige arbeider.

Det tyske sjakkforbund, også det
gamle, har aldri vært noen venn av
sjakk som profesjon. Hvem der sik-
tes til med de andre 1499 landflyk-
tiske tyske sjakkspillere, anes ikke.
Den tyske sjakk har aldri blomstret
som idag. Hvad det nuværende makt-
parti i Tyskland har gjort, er å op-
løse de sjakk-klubber som stod til-
sluttet de to arbeidersjakkorganisa-
sjoner i Tyskland, fordi disse også
hadde politiske hensikter. Videre blev
her som overalt jøder fjernet fra le-
dende stillinger, men ikke fjernet som
medlemmer. De opløste klubbers med-
lemmer tillotes enkeltvis å optas i de
andre klubber. De katolske sjakkfor-
bund blev optatt i det stortyske sjakk-
forbund i sin helhet uten oppløsning
hverken av forbund eller klubber. Det
gamle tyske sjakkforbund bestod i
1932 av vel 10 tusen medlemmer. I okt.
1933 hadde det nye stortyske sjakk-
forbund over 30,000, og i oktober 1934
mellem 45 og 50 tusen medlemmer,
hvorav omtrent tre fjerdedeler opgis
å være håndens arbeidere. Forbun-
dets organ hadde januar 1934 et op-
lag av 12 tusen, mens de russiske
blad «Sjakkmaty v SSSR» hadde 8000
og «64» 10,250 i oplag på samme tid.
Som bekjent er den russiske landflyk-
tiske Bogoljubow tysk rikstrener, og
alt det arbeide og all den organisa-
sjon som utfoldes for å løfte sjakken
op til det tyske folks nasjonalspill,
er så omfattende at vi ikke har plass
til å gå nærmere inn på det her.

gang. Der foreligger flere anmeldelser
i 2. kl., så ny gruppe kan dannes. An-
meldelser mottas fremdeles. Turnerings-
avgiften i 2. kl. er 5 kr.

Dagens menn IV:

Thorsten Gauffin, den nye finske mester er født i Åbo den 2. juni 1901. Han lærte

tidlig å spille sjakk. 1917 gikk han inn i Åbo sjakkklubb. I slutten av 1923 grunnet han sammen med noen andre „Åbo schackvänner“, hvis sekretær han var til han 1927 flyttet til Helsingfors. Her var han sekretær for Helsingfors allm. schacksällskap til 1931. Etter å ha vært en tid i London er han nu bosatt i Åbo igjen.

Han har deltatt i mange turneringer og gjort det gjennomgående bra: 1924 i Finlands sjakkforbunds turn. i Åbo, likeså i 1927 og 1930, 1928 i Nordisk sjakkforbunds 1. klasse, 1930 var han med på det finske lag i Hamburg-olympiaden, 1933 delte 1.—2. pr. med Rasmusson i Lovisa, samme år seiret han i en pokalturn. i London, han var Åbomester 1925-1928, og — han eier Finlands største sjakkbibliotek, ca. 750 bind.

Klubb og krets.

Fredriksstad. Følgende parti spiltes i kretskampene i Østfold.

21. Hollandsk parti.

Spilt den 19. jan. 1936.

Sverre Madsen, Fredriksstad. H. Hansen, Nordby Sjakkklubb.

1. d4 f5, 2. Sf3.

Av de mange svarttrekk i denne åpning er teksttrekket sikkert det beste.

2. — Sf6, 3. Lg5.

En nyhet. I almindelighet spilles her g2-g3.

3. — e6, 4. Sbd2 d5.

D-bondens plass er inntil videre på d6. Le7 etterfulgt av d6 er opmarsjplanen.

5. Se5 Le7, 6. e3 0-0, 7. Le2 Sbd7, 8. Sdf3 Se4, 9. L+e7 D+e7, 10. 0-0 Sdf6, 11. c3 c6.

Nu begynner kampen for alvor.

12. Se1 Ld7, 13. f3 Sd6, 14. Se1-d3 Le8.

Til dekning på begge fløier.

15. Db3 Tac8, 16. Tael b6, 17. Sf4 c5, 18. c4!

Et for svart meget ubehagelig trekk.

18. — g5, 19. Sh3 cd, 20. ed dc, 21. S+c4 Sd5, 22. S+d6 D+d6, 23. S+g5.

Svart har tapt en B, og kommer farlig tilbake.

23. — Sf4!

Sterkt! Hvit truer med S+e6.

24. La6.

På alle andre trekk skulde svart få det beste spill.

24. — D+d4+, 25. Kh1 Dd2.

Truer med matt.

26. Tg1 Tc6, 27. Lb5 Tc5.

Spiller svart T til d6, følger Td1, og svart taper et T.

28. L+e8.

Tidsnøden er der for begge parter.

28. — Sd3.

Truer med kvelematt på f2. Sterkere var T+e8.

29. D+e6+ Kh8, 30. Sh3 S+e1, 31. T+e1 Tc2, 32. De5+ Kg8, 33. Dg3+ Kh8, 34. De5+.

P. gr. a. tidsnøden, 5 trekk på 1½ min., overser hv. det avgjørende trekk: Te7.

34. — Kg8, 35. De6+ Kh8, 36. De5+ Kg8, 37. Tg1 De2, 38. Dg3+ Kh8, 39. La4 T+b2, 40. Lb3 T+a2, 41. L+a2 D+a2, 42. De5+ Kg8, 43. Tal Df7!

Ellers er partiet tapt i 3 trekk etter T+a7.

44. Sg5 Dd7, 45. De6+ D+e6, 46. S+e6 Tf6, 47. Sf4 Td6, 48. Kg1 a5, 49. Kf2 Kf7, 50. Ke3 Td7, 51. Ta2 Ta7, 52. Kd4 b5, 53. Sd5 Ke6, 54. Kc5 Tg7.

Et siste forsøk:

55. T+a5 Ke5.

Sv. kunde ikke slå på g2 p. gr. a. Sf4+.

56. Ta2 h5?, 57. Te2 matt.

En nesten ren matt! Den siste del av partiet har vært meget livlig.

Anm. av S. M.

Hamar. Hamar Arbeidersjakkklubb avholdt generalforsamling 13. mars. Etter valgene fikk det nye styre slik sammensetning: Formann Eiv. Andersen, sekretær Joh. Hustad (gjvalg), kasserer Bjarne Nøttestad, nestform. Kr. Johannessen (ny), og Ivar Heien. Dagen etter var det fest med premieutdeling. Høstturneringen: 1. kl. I. Alf Mostad, II. N. Johannessen, III. Henry W. Olsen; 2. kl.: I. Joh. Hustad, II. Sverre Bye, III. Ivar Heien og Olai Rom. Vårturn.: 1. kl. I. Eiv. Andersen, II. N. Johannessen, III. Alf Mostad og Eiv. Hansen; 2. kl. I. Sv. Bjørnstad, II. Olai Rom, III. N. Nøttestad.

Oslo. Oslo Sjakkelskap avsluttet vårsesongen den 29. april med et medlemsmøte, hvorunder utdeltes premiene for vårturneringen. Resultatene i vårturneringen blev: Mester og 1. kl.: Georg Christiansen 10 (1 aksje i vandrepokal), II.—III. pr. J. Saurén og A. Mag-nussen 7½, IV. pr. S. Foss, V. Håsted, O. Mathisen og H. Kongshavn 6. 2. kl.: I. pr. Ø. Stangeland 4½, II.—III. A. Rønning og R. Lindem 4. 3. kl.: I.—II.

pr. S. Hork og J. Hvosslef 4. 4. kl.: I. pr. Ø. Bruun 10, II.—III. pr. Kj. Rynning og L. Allesch 9, IV. pr. A. Offergård 8, V. S. Jokstad 6½.

Oslo Sjakkelskap har hatt et utmerket år rent sjakklig sett, og kan fremvise en imponerende resultatliste, som gjør at året 1935-36 må regnes som det beste i selskapets historie.

Oslo Sjakkelskaps spillere har nu startet en treningsturnering mot „Stjernen“ for å forberede sig til de kommende konkurranser, landsturneringen og sjakkolympiaden i München.

Klubben har et stort utvalg yngre interesserte spillere, som nok vil gjøre sig gjeldende fremover, og som sammen med klubbens eldre garde nok vil bidra til å befeste den position Oslo Sjakkelskap har i norsk sjakkliv idag.

Sjakklaget *Norrøna* avsluttet vårsesongen med halvårsmøte 18. mai. Det nye styre blev bestående av formann H. Høvik, vicef. E. Sars, kass. og sekretær G. Huse (ny), og A. Frivik. Premieutdelingen for hovedturn fant sted Kl. A: 1. O. Åserud-sæter, 2. O. Røer, 3. E. Sars, 4. E. Storås. Kl. B: 1. E. Viken, 2. O. Eliassen, 3. S. Johansen, 4. J. Tellefsen, 5. A. Frivik, 6. I. Bjørknes. Kl. B: 1. E. Kulseth, 2. Kr. Skaug, 3. G. Huse, 4. G. Hessen, 5. N. P. Moen, 6. P. Nygård, 7. F. Søberg. — Møtet avsluttet med lynturn., hvori følgende fikk premie: 1. E. Storås (11 pt. av 11), 2. E. Sars, 3. J. Dokken.

22. Rubinstein-parti.

Turneringsparti spilt i Oslo Sjakkelskap. G. Christiansen. Ernst Rojahn.

1. d4 d5, 2. Lf4 Sf6, 3. Sf3 g6, 4. e3 c5, 5. c3 cd.

Avslaget på d4 nu kan ikke være godt, da hvit like fullt behersker punktet e5, og etter rokade blir han i besittelse av den åpne e-linje. Lg7 var å foretrekke.

6. ed Lg7, 7. h3 0-0, 8. Ld3 Sh5, 9. Lh2.

Ved første øiekast ser det naturligere ut å trekke L til e3, men etter pågangen f5 og f4 har den ingen misjon på denne diagonalen.

9. — Sc6, 10. 0-0 f5, 11. Le5.

Hvit vil ikke la sin L stenge inne, hvorfor han heller bytter den av.

11. — L+e5?

Bedre å slå med S.

12. S+e5 f4, 13. Te1 S+e5, 14.

T+e5 f3.

Svarts stilling blir nu truende, men hvit forsvarer sig koldblodig og avparerer angrepet med et flott kontraangrep, som tvinger svart til retrett.

15. Sd2! fg, 16. T+d5.

Svart kan ikke slå T p. gr. a. Lc4, og D er fanget.

16. — Db6, 17. T+h5! gh, 18. D+h5 Tf7, 19. Tae1!

Et godt trekk. Svart kan nu ikke slå inn på b2, for da følger 20. L+h7 T+h7, 21. De8+ Kg7, 22. T+e7 osv.

19. — Le6?, 20. Sc4 Dc7.

S kan ikke slås

21. T+e6 Tg7.

Truer Dh2+ og g1D matt.

22. Se5 Taf8, 23. Th6 T+f2, 24. De8+ Tf2-f8, 25. Lc4+ D+c4, 26. D+f8+ K+f8, 27. S+c4 Opgitt.

Et livlig og spennende parti.

Noter av Sverre Foss.

Oslo Sjakk-krets avsluttet sesongen 27. april med premieutdeling for lagmesterskapskampene. Resultatet blev som av dagspressen bekjent at Oslo Sjakk-selskap seiret i samtlige tre klasser, og fikk en aksje i hver av vandrepokalene. De beste i hver klasse blev: Kl. A (6 klubber) 1. Oslo Sjakk-selskap 5 seire, 2. „Stjernen“, 3. Sjakkl. av 1911; Kl. B (2 klubber) 1. Oslo Sjakk-selskap, 2. „Norrøna“; kl. C 1. Oslo Sjakk-selskap 5 seire, 2. „Odin“. I forbindelse med premieutdelingen avholdtes en lagkonkurranse om kretsmesterskapet i lynsjakk. Hvert lag bestod av 6 spillere. Det deltok 5 klubber. Resultatet blev en overlegen seir for Oslo Sjakk-selskap, som seiret med 22 pt. av 24 opnåelige. Selskapet vant 6. pt. mot 1911, 6 mot Torshov, 6 mot „Norrøna“, 4:2 mot „Stjernen“. Spillerne på Selskaps lag var G. Christiansen, Storm Herseth, J. Saurén, H. Kongshavn, L. Christiansen, H. G. Hansen.

23. Indisk parti.

R. Opsahl, „1911“. O. Randem, „Stjernen“.

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. Sf3 c6.

Man skulde tro at svart efter dette trekk har bestemt sig for den ortodokse oppbygning. Nu er det ikke likegyldig i hvilken orden åpningstrekkene gjøres, hvilke tar sikte på å nå hen til en kjent og klassisk stilling. Vil man spille en ortodoks D-

gambit, er det klokest hurtigst å spille d7-d5.

4. Sc3 Lb4.

Det ligger nærmest å anta at svart ikke har hatt noen ortodoks oppbygning i sinne. Da må jo c7-c6 stemples som oplagt svakt. Han burde da i stedet ha spilt 3. — Lb4+ for på 4. Ld2 å fortsette med De7. Eller også 3. — h6 med efterfølgende Lb7 og Lb4. Den riktige strategi går jo ut på å erobre feltet e4. Det er jo også hensikten med L-utviklingen til b4.

5. Db3 De7?

Til tross for at c6-c5 betyr et tempotap, burde svart velge denne moderne åpningsbehandling (c7-c5!). Han slipper i det minste da med tempotapet. D-utviklingen til e7 er naturligvis dårlig, all den stund hvits DL er fri og kan utvikles til g5.

6. Lg5 d5, 7. e3 Sbd7.

Det fremgår tydelig av stillingen hvordan svart har blannet sammen de ortodokse og moderne idéer i åpningsbehandlingen.

8. Ld3 dc.

Centrumssprengningen e6-e5 går ikke, da De7 må dekke Lb4. Og bytter svart først L+c3+, da slår D tilbake (D+c3), og feltet e5 er tilstrekkelig dekket. Det centrale i hvits strategi i den almindelige D-gambit er å forhindre eller i det minste vanskeliggjøre sprengningen e6-e5.

9. L+c4 0—0, 10. Se5! h6.

Svekker kun K-stillingen. Dårlig er også 10. — L+c3+, 11. D+c3 S+e5, 12. de Dc5!?, 13. L+f6! gf, 14. ef med B-vinst og klar stillingsfordel.

11. Lh4 L+c3+, 12. bc De8.

Se anm til svarts 5. trekk!

13. Ld3 Se×5, 14. de Sd7, 15. f4 Sc5, 16. Dc2 S+d3+, 17. D+d3 b6, 18. 0—0.

Nu truer hvit med direkte mattangrep: Tf1-f3-g3 Lf6 osv. — Derfor synes det som om f7-f6 er nødvendig til tross for at trekket har sine store svakheter.

18. — c5, 19. Tf3 g6?

En slik svekkelse av K-fløien fører naturligvis til hurtig matt. Riktignok er det nu forsent å spille f6 p. gr. a. 20. ef gf, 21. Tg3+ Kh8, 22. Tg6 og vinner. Tvungent var vel 19. — Lb7, 20. e4 Dc6, 21. Te1 osv.

20. Lf6 Dd7, 21. Th3 Kh7, 22. De2.

Flottere var 22. T+h6+! K+h6, 23. De2 med uvegerlig matt. F. eks. g5, 24. fg+ Kg6, 25. Dc2+ Kh5, 26. Dh7+ Kg4, 27. Dh3 matt.

22. — Th8, 23. T+h6+ K+h6, 24. Dg4 Opgitt.

Anm. av R. Opsahl.

Namsos. Namsos Sjakk-klubb hadde årsmøte 5. mai. Det gamle styre frasa sig gjenvalg, og til nytt styre blev valgt formann Ragnv. Frang, nestform. Sigurd Hostland, kass. Morten Knudsen. Vinner av siste turnering i A-klassen — pokalkamp — blev E. A. Kvåle og vinner i B-klassen Morten Knudsen.

Narvik. Mesterskapet for Narvik avsluttedes med følgende resultat: I. Eskild Kristensen 2. B. Knut Røssaak, Kl. B. I. M. Pedersen. Der deltok ca. 20 mann. Ankenes Sjakk-klubb deltok ikke i år. Nordnorsk mesterskap skal i år arrangeres av Mosjøen sjakk-klubb, forlydes det.

Stavanger. Høstturneringen i Stavanger Sjakk-klubb hadde følgende resultat: Komb. meser og 1ste klasse:

I. Einar Haave 8, II. Halvdan Haave 7 1/2, III.—IV. Iohs. Østbø og Carl Haave 7, V. Claus Nitter 6. Komb. 2. og 3. kl.: I. Sverre Halvorsen 6, II. Einar Kleppe 5 1/2, III.—V. Otto Eriksen, K. Frafjord og T. Paulsen. Og resultatet i vårturneringen blev: Mesterkl.: I. og klubbmester Finn Haave 6 1/2, II.—III. Einar og Carl Haave 6. 1. kl.: I. Claus Nitter 5 1/2, II. Ernst Storm 5. 2. kl.: I. Sverre Halvorsen 9, II. Einar Kleppe 7 1/2, III. Leif Ienssen 6. 3. kl.: I. O. Myklebust 5. 2. kapt. Kværnøe 4. Stavanger Sjakk-klubb hari sesongen spilt 2 matcher mot Bergens Sjakk-klubb om den vakre pokal som er opsatt av Bergens Tidende. Bergen seiret i høst med 6 1/2:1 1/2, i vår fikk Stavanger revanche med 4 1/2:1 1/2.

Norsk Sjakkforbund har på styremøte 15. mai uttatt til deltagere i det lag som stilles til landskampen i München, J. Saurén, Storm Herseth og H. Kongshavn, Oslo, Kavlie-Jørgensen og K. Salbu, Bergen, Einar Haave, Stavanger, Andr. Gulbrandsen, Moss, og Reidar Olsen, Hamar. De manglende 2 mann skal uttas efter endt landturnering. Rekkefølgen av spillerne bestemmes av spillerne selv før turneringen begynner.

Litteratur.

J. Kotrc—A. Gerschenkron: Eröffnungsgewinn in der modernen Schachpartie.

Med anledning av at forbundsstyret avsluttet anmeldelse av et norsk lag i München, har vicepresidenten Sigurd Heiestad funnet det oppportunt å tre ut av styret. Dette er det ikke noe å si på, men den måte hvorpå han senere ved direkte skrivelser til forbundets klubber og ved uttalelser til avisene „Arbeiderbladet“ og „Arbeideren“, som videre blir citert i „Ny Tid“, har søkt å skade forbundet, kan ikke guleres. Ved diskusjonen på Sandefjord-kongressen ifjor om Warszawa-olympiaden, blev såvel tidligere olympiader som Münchener-olympiaden berørt uten at noen hadde noe å innvende mot deltagelse i denne. Tvertimot var inntrykket det at deltagelse vilde være i sin orden. Det var denne kongress som valgte det nye styre, og styrets retningslinjer har i inneværende år selvfølgelig hatt sitt utgangspunkt i de der fattede beslutninger som også i de uttalelser av klubbens representanter som synes å ha almen tilslutning. Tidligere deltagelse i tyske turneringer, jeg tenker på Halvorsens i Niendorf, har ikke vakt noen kritikk, tvertom blev Halvorsen på Hamar-kongressen 1934 komplementert av formannen i Oslo og Omegns sjakk-krets Rolf Heiestad for den måte han hadde representert Norge på. Efter den tidligere innstilling til tyske sjakkarrangementer vilde en undertrykkelse av den tyske innbydelse fra Norsk Sjakkforbunds side nu ha vært både overraskende og uholdbar. Heiestad burde ha ventet med sin kritikk til kongressen i sommer. At et tidligere medlem av en organisasjon, som nylig har vært knyttet så intimt til dens administrasjon, henvender sig så pas direkte til et uvedkommende avispublikum, er med et mildt uttrykk temmelig usedvanlig — selv om, hvad det ikke er tilfellet denne gang, postulatene hadde vært riktige.

En passant kan det kanskje i denne forbindelse ha sin interesse å erindre om at en Oslo-spiller i sin tid med forbundets billigelse deltok i en russisk turnering efter innbydelse derfra. Det var naturligvis en selvsagt ting, like selvsagt som at det heller ikke nu bør legges hindringer i veien for de spillere som vil reise til München.

Übergang zum Mittelspiel an Hand von Meisterpartien des letzten Jahrzehnts,

Wien 1934. Wiener Schach-Zeitungs forlag. 120 sider 12x16 1/2 cm. Pris S 4.— (ca. kr. 3.10). Som man ser av undertittelen har forfatterne holdt sig til de nu brukelige åpninger og latt gammel materiale ligge, idet hele har de gått meget praktisk frem: Ved hver åpning har de først gitt en kortfattet orientering om åpningens art og karakter, så følger de karakteristiske åpningstrekk, derpå de mest brukte varianter med korte anmerkninger, hvorpå følger fortsettelsene av variantene så vidt langt at man får midtspillet i sikte. Alt er oversiktlig, men så sammenhengt at der på de små sider bydes meget innhold. For å betegne åpningene er benyttet den i Wiener Schach-Zeitung anvendte terminologi. Man kunde innvende at når FIDE har fastslått en fast terminologi, var det å ønske at lærebokforfattere i alle fall benyttet den. Men det er en biting, som ikke i minste måte innfluerer på bokens megen skikkethet som hjelpebok for såvel mindre som mere teoretisk skolerte spillere.

Hans Kmoch: Tagebuch vom Wettkampf Aljechin-Euwe. Verlag der Wiener Schach-Zeitung, Wien 1936. 83 sider 24x17. Pris østerr. Sch. 2.50. Den fortløpende beretning Kmoch skrev om verdensmesterskaps-kampen for Wiener Schach-Zeitung, foreligger her i bokform. Beretningen er innledningsvis supplert med 3 kortere artikler fra Mährisch-Ost-rauer Morgenzeitung skrevet umiddelbart for kampen, og portretter av de to kjempende. Forfatteren har ikke foretatt større endringer i den opprinnelige utformning, og han understreker at han ikke har undersøkt partiene utførlig, tvertimot har hans hensikt vært i første rekke å nedskrive de daglige begivenheter. Da Kmoch var spilleleder, har han sine inntrykk fra første hånd, og hans dagbok vil derfor være en tilforlatelig beretter om denne kamp, som formådde å skaffe avisene så meget sensasjonsstoff. Samtidig vil den da også være et godt supplement til den glossatorisk mer dyptpløende turneringsbok, som er under utarbeidelse. Utstyret er helt tilfredsstillende, og prisen er lav, ca. 2 n. kr., når hensyn tas til det store format.

Problem-Wettkampf Polen-Ungarn 1935. Utgitt av „Wiadomosci Szachowe“, Warszawa. 16 sider 15x21 cm. Pris 1 zł (ca.

Opgaver.

Bedømmelsen av 2-trekkene i hefte 2/1935.

Nr. 18 (1. Kx3). Et bra første-trekk, der muliggjør 3 kryssjakk-

kr. 0.80). Teksten er både på polsk og tysk. Heftet inneholder beretning om kampen, som blev vunnet av Polen med 65:43, temaer, de konkurrerende problemer, dommeberetninger og løsninger samt tabeller.

Sjakk-tidsskrifter.

„Schackspelaren“, Ljusne, er efter 4 års levetid gått inn. „Tidskrift för Schack“ blir av E. Lundin med assistanse av G. Ståhlberg redigert fritt og ledig. Et bevis for kvaliteten er at norske sjakkspalter nu begynner å benytte det i stedet for W.S.Z. som kilde. Og stoffmengden øker. „Schackvärlden“, Göteborg, blir av Berndtsson redigert på den gode gamle måte med mange avdelinger og en mengde, sterkt konsentrert stoff. Årets 1. hefte bringer som nyhet den store fordel at annoncemassene kan skilles ut uten å ødelegge heftet. „Skakbladet“ har i de senere år vært under skiftende redaksjon, f. t. er K. R. Iversen ansvarshavende redaktør. Det ellers gode tidsskrift lider under å ta sin oppgave som medlemsorgan for Dansk Skak Union for tungt. Alle disse sidelange opramsninger av daglige begivenheter i klubbene utover landet, interesserer sant å si ikke andre enn de som får sitt navn på trykk. Det er stoff for lokale sjakkspalter. Men dette er ikke sagt til forklaring for bladet, som med årets februarhefte leverer et minde-skrift over Dr. Krause (24 s. 50 øre).

„Schweizerische Schachzeitung“, som også er medlemsblad for sitt forbund, har brutt med denne tradisjon, og gir i stedet en samlet månedsoversikt. Det koster for utlandet Schw. Fr. 8.50, og er vel nær på det dyreste sjakk-tidsskrift efter innholdet. Den diametrale motsetning er „Norsk Sjakkblad“ som med sine 2 kr. året i prisbillighet tør ta det op med hvilket som helst sjakkblad i verden. Også verdenspressen endrer sig. „Wiener Schach-Zeitung“ har nu fått ny redaksjon. Den unge E. Elis-kases, Dr. J. Hannak og R. Mayer har overtatt redaksjonen, den første besøker glosseringene, den annen journalistikken og den tredje problemene. Wiener Schach-Zeitung har ved sine mange ansatte medarbeidere vist å skaffe sig en ledende stilling inden sjakk-tidsskriftene på det tyske sprog. Den koster S 20.— (ca. kr. 15.50) pr. år.

varianter.

Nr. 19 (1. e7!). Gode frigjørelser av hvit springer e5.

Nr. 20 (1. Sx6). Fire smukke springermatter, en god oppgave!

Nr. 21 (1. Ta4). Fint første-trekk.

Nr. 22 (1. Sx5). 2 smukke frigjørelser av den selvbundne springer d5. (Takk for tilegnelsen!).

Nr. 23 (1. e4). Interessante varianter efter de svarte e.p.-slag.

Nr. 24 (1. Lxa3). Et firedobbelt skjæringspunkt på e5.

Nr. 25 (1. Sf6). En god liten trekk-tvangs-oppgave.

Nr. 25 (1. Lh6). Lite av interesse.

Nr. 27 (Sxe4). Gode mattforørelser efter 1. — Dxc8 og 1. — Dxc4.

Nr. 28 (1. Td6). Variantene efter 1. — Se4 og 1. — Le 4 er gode.

Nr. 29 (1. c4). Smukke avtrekks-matter eftersom de svarte springere betrer feltene d6 og f6

Premien tilfeller nr. 20 av Erkes.

Ragnv. Rindøien.

I forrige nr. var der i bedømmelsen av nr. 1 kommet inn en kjedelig trykkfeil. Der skal stå: Nr. 1. Betydelig bedre enn i sin første form i nr. 1/1935.

Takk for problemer: (DHI), Volda, (THCH), Fredrikstad, (FP), Nykøbing, (BR), Lillehammer, (JS), Oslo.

Herz. Dang für Probleme an: (IN), Debrecen, (AC), Gniezno, (AMK), Hilversum, (IT), Budapest, (RW), Kiel, (WT), Pereljub, (ALR), Leningrad, (KKT), Tomsk.

Zu den Problemsendungen: (AC), Gniezno: 3-Züg. Kgl/d5 und 3-Züg. Kgl/el. Bitte, einsenden Sie die vollständigen Lösungen! (FP), Nykøbing: 2-Træk. Kh1/a5: Alt for uøkonomisk! (Ca. 7—8 Officerer må fjernes!). 2-Træk. Kh8/g6: For brutale Trusler samt for få Parader! (JS), Oslo: 3-trekk. Ka8/f5: Det finnes ingen fortsettelse efter 1. — Th5, 2.? (2. Dc7??).

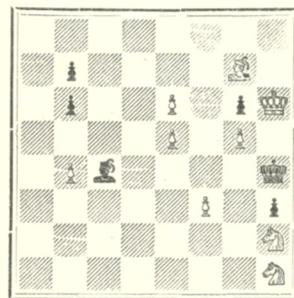
Den internasjonale løserturnering 1935 er nu avsluttet. Resultatet: 1. Ungarn 2709, 2. Spania 2697, 3. England 2695, 4. Tyskland 2693, 5. Holland 2645, 6. Østerrike 2639, 7. India 2629, 8. Syd-Afrika 2626, 9. Frankrike 2623, 10. Danmark 2591, 11. Norge 2588, 12. Finland 2530

Turneringen var den hittil vanskeligste. Av de 235 deltagere var det bare 3 som opnådde maksimum, 272 point.

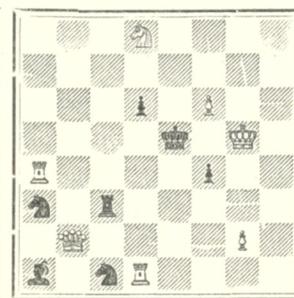
Korreksjon:

Forfatteren av nr. 5/1936 har innsatt en svart L på g2.

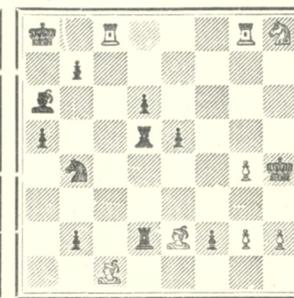
45. Th. C. Henriksen, Fr.stad Original. 46. Birger Restad, Lillehammer Original. 47. A. Rautanen, Helsinki (Finland) Original.

Matt i 4 trekk.

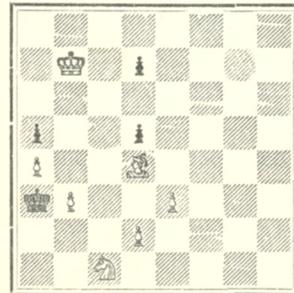

Matt i 3 trekk.

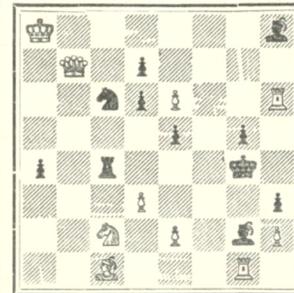

Matt i 3 trekk.

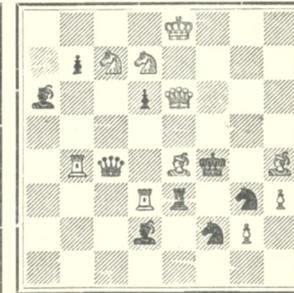
48. Herbert Schirschwitz, Schönebeck/Elbe (Tyskland) Original. 49. Vane Bor, Belgrad (Jugoslavia) Original. 50. Wactan Hebelt, Sucha-Bala (Polen) Original.

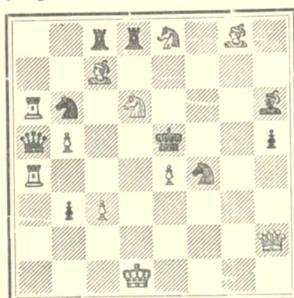
Matt i 3 trekk.

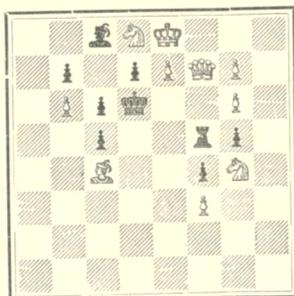
Matt i 2 trekk.

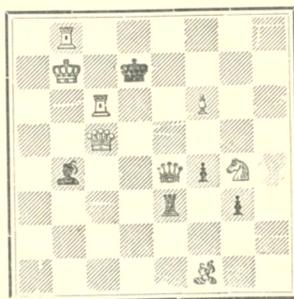
Matt i 2 trekk.

51. S. F. Herpai, Budapest
(Ungarn). Original.

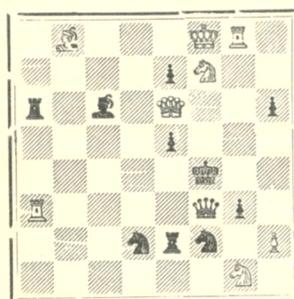
Matt i 2 trekk.

52. David Hjelle, Volda.
Original.

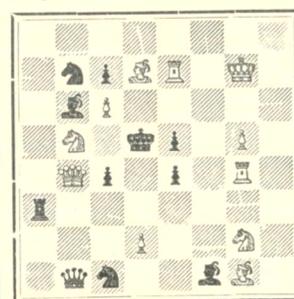
Matt i 2 trekk.

53. A. M. Koldijk, Hilversum.
(Nederland). Original.

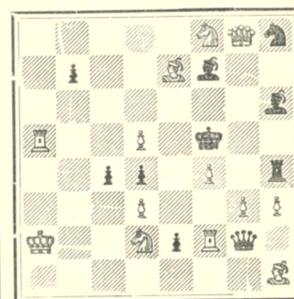
Matt i 2 trekk.

54. S. P. Kriijtschkoff, Moskva
(Russland). Original.

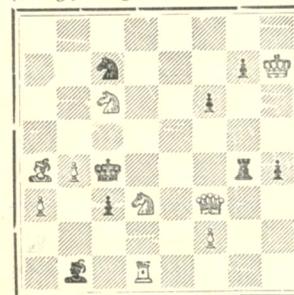
Matt i 2 trekk.

55. L. Klein, Budapest
(Ungarn). Original.

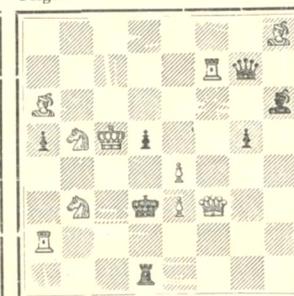
Matt i 2 trekk.

56. J. Peris, Valencia
(Spania). Original.

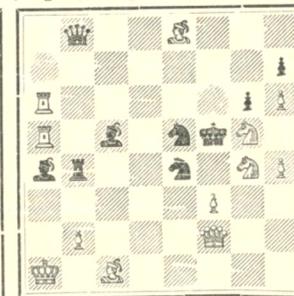
Matt i 2 trekk.

57. M. Persson, Mora
(Sverige). Original.

Matt i 2 trekk.

58. Ragnv. Rindøien, Rindal.
Original.

Matt i 2 trekk.

59. J. Szöghy, Budapest
(Ungarn). Original.

Matt i 2 trekk.

A. Karlstrøm og M. Aune fikk hedrende omtale for en 2-trekk. i «Schachvärlden» desember 1935.

A. Karlstrøm fikk 7. rosende omtale (delt) for en 2-trekk. i «Niederbayerischen Schachzeitung»s internasjonale

turnering 1935.

A. Karlstrøm fikk 1. rosende omtale for en selvmatt i 2 trekk, samt 3. rosende omtale for en 2-trekk. i British Chess Probleme Societys tematurnering 1935.

Norsk Sjakkblad, organ for Norsk Sjakkforbund, utkommer årlig med 10 nummer og koster fritt tilsent 2 kroner. Innsente bidrag må være redaksjonen i hende senest 15. for å bli med i månedsnummeret. Adressen er „Hølli“, Tyholtveien, Trondhjem.

NORSK SJAKKFORBUND

(President: Direktør Olaf Smedal, Drammensveien 51, Oslo.)

Tilsluttede klubber	Formann	Møter	Medlemmer
Bodø Sjakklag	Edv. Kolvereid	Tirsdag, fredag „Nordens Klippe“	
Bergens Sjakk-klubb	O. Kavlie-Jørgensen	Allehelgensgt. 6 Hverd. Café „Metropol“	
Drammens Arbeiderf. S.klb.	Hans Haraldseth	tirsdag kl. 20-24	29
Fredrikstad Schakselskap	K. A. Karlsen	Torsd. kl. 20-24, mand. 20-22. Håndvf. kafé	
Hamar Sjakk-klubb	F. M. Godager	Tirsdag, Fred. Bondeh. Onsdag, Pensjon	17
Hamar Arbeidersjakk-klubb	Sverre Bye	Farris.	20
Larvik Schakk-klubb	Einar Michaelsen	mand, torsd. Meierik.	
Lillehammer Schakselskap	S. Mikkelsen	„Funkisgården“ torsd. fra kl. 7	
Moss Sjakk-klubb	E. A. Hulback	Kaffistova, Onsdag	
Namsos Sjakk-klubb	Birger Røthe	mandag og torsd. Cafe „Mimer“ kl. 8-12.	
Narvik Sjakk-klubb	Eskild Kristensen	Mand, fred. kl. 19-23,5	
Oslo:		Kaffistova Stortorvet	
Arb sjakk-klubb „Odin“	H. M. Solberg	Tirsd og torsd. Kaffistova, O. Ryes. pl. 8	45
Sjakk-klubn. „Stjernen“	E. Pettersen	Kaffistova, Torvet	125
Sjakklaget „Norrøna“	Lærer Høvik	mandag og torsdag. Kronprinsensgt. 17IX	40
Oslo Schakselskap	Georg Christensen	Hver dag.	
Rjukan-Arb. Sjakk-klubb	Sig. Skjerve	Torsd. Folkets H. sal A.	
Sandefjord Sjakk-klubb	Ottar Klavnes	Tirsdag og tredag Café Cesil	35
Sarpsborg Sjakk-klubb	Bjørn Tobiassen	Torsdag kl. 19.30 i „Maistova“ 2. etasje.	
Ski Sjakk-selskap	O. N. Høyer	Tirsdag, Bogers Hotell	
Skiens Sjakk-klubb	A. thur Ringdahl	Kvernaldsgt. 4 torsdag. Onsdag og fredag.	
Tromsø Schak- & Bridgeklub	Halfd. D. Johansen	Grand Hotells Kafé	15
Svolvær Schakselskap	Joh. Ing. Johansen	Badesalen	
Trondhjem:		Mandag og torsdag	
Trondhjems Sjakk-klubb	I. Fyhn	Håndverk. foreningen.	
Arbeidernes Sjakk-klubb	A. Schiefloe	Mandag og fredag Kaffes longen	
Sjakk-klubben av 1926	J. Haugen	Mandag, Tirsd. Kinokaféen	32
Tønsberg Sjakk-klubb	E. Rojahn	Torsdag, Tbg. Håndverk- og Industrif.	28
(Ikke tilsluttet forbundet)		Kaffistova fredag.	20
Mosjøen Sjakk-klubb	D. Hvalryg		
Øye Sjakk-klubb	Bernhard Øye		
Voss Sjakk-klubb	Kristian Eggereide		
Odda Sjakk-klubb			
Lofthus Sjakk-klubb			
Åndalsnes Sjakk-klubb	John N. Larsen		